ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμός 213 /2026

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
(ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ)

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Ευγενία Ζωχιού, Εφέτη, η οποία ορίστηκε με την υπ' αρ. 69/2026 απόφαση του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Εφετείου Αθηνών, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 2 Ιουλίου 2026 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1) , κατοίκου (οδός), με ΑΦΜ. 2 , κατοίκου ομοίως, με ΑΦΜ , κατοίκου ομοίως, με ΑΦΜ: οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξούσιου δικηγόρου (ΑΜ , που κατέθεσε σημείωμα και το γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του ΔΣΑ, κατ' άρθρο 61 παρ. 1, 2α και 4 Ν. 4194/2013 [Κώδικας Δικηγόρων].

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία: , και με διακριτικό τίτλο ρώην » και διακριτικό τίτλο: , που εδρεύει στο ής (οδός με ΑΦΜ: αρ. Γ.Ε.ΜΗ. που έχει νομίμως αδειοδοτηθεί από την της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων της ΤτΕ), ως εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις, δυνάμει των διατάξεων του Ν. 4354/2015 και ήδη του Ν. 5072/2023, δυνάμει της τόφασης Επιτροπής Πιστωτικών

(άρθρο 686επ. ΚΠολΔ). Έχει δε ασκηθεί παραδεκτά, κατ' άρθρο 938 παρ. 4, όπως αυτό ίσχυε, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, δεδομένου ότι κατατέθηκε, ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, στις 29.06.2026, δηλαδή προ πέντε (5) εργάσιμων ημερών πριν την καθορισθείσα ημέρα του πλειστηριασμού, **στις 08.07.2026**, μόνο ως προς την πρώτη των αιτούντων καθόσον η προσβαλλόμενη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης στρέφεται μόνο κατ' αυτής καθώς το κατασχεθέν ακίνητο ανήκει κατά πλήρη και αποκλειστική κυριότητα σε στην πρώτη των αιτούντων και επομένως, ως προς τους δεύτερο και τρίτο των αιτούντων, η αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, ελλείψει συνδρομής της διαδικαστικής προϋπόθεσης της ενεργητικής νομιμοποίησης στο πρόσωπό τους. Ομοίως, δε, παραδεκτά έχει ασκηθεί και η έφεση, στο πλαίσιο της οποίας ζητείται η ένδικη αναστολή, καθώς και αυτή ασκήθηκε σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις και εμπροθέσμως, ήτοι προ πάσης επιδόσεως της εκκαλουμένης και με την καταβολή: α) του προβλεπόμενου, από τη διάταξη του άρθρου 495 παρ. 3 στοιχ. Α' περ. β` ΚΠολΔ παράβολο ποσού εκατό (100) ευρώ (σχετ. τ). ηλεκτρονικό παράβολο, η κατάθεση του οποίου βεβαιώνεται στην από 29.06.2026 έκθεση κατάθεσης της κρινόμενης έφεσης σε συνδυασμό με το από 26.06.2026 παραστατικό ηλεκτρονικής τραπεζικής συναλλαγής εξόφλησης αυτού (του παραβόλου), με κωδικό ηλεκτρονικής πληρωμής της) καθώς και β) του απαιτούμενου γραμματίου προκαταβολής εισφορών του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου, κατ' άρθρο 61 παρ. 1, 2α και 4 Ν. 4194/2013 [Κώδικας Δικηγόρων] (σχετ. το γραμμάτιο του ΔΣΑ, για την κατάθεση του ένδικου μέσου, έτσι ώστε να γίνει δεκτή κατά το τυπικό της μέρος. Περαιτέρω, η κρινόμενη αίτηση αναστολής είναι νόμιμη, στηριζόμενη στην διάταξη του άρθρου 938 παρ. 2 ΚΠολΔ, ως αυτό ίσχυε [μετά τη γενόμενη τροποποίησή του με το Ν. 4842/2021 και πριν τη νέα τροποποίησή του με το Ν. 5221/2025 (ΦΕΚ Α 133/28.07.2025)]. Πρέπει, επομένως, η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, να ερευνηθεί, περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, ερήμην της καθ' ης η αίτηση ανώνυμης εταιρείας διαχείρισης απαιτήσεων, η οποία αν και κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα (σχετ. η υπ' έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου έδρα το ., δεν εμφανίστηκε δια των αρμοδίων οργάνων της ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, η

διαδικασία, ωστόσο, θα προχωρήσει σα να ήταν και αυτή παρούσα (άρθρο 686 παρ. 7 ΚΠολΔ).

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 281 ΑΚ, 116 και 933 του ΚΠολΔ, 20 παρ. 1 και 25 παρ. 3 του Συντάγματος, συνάγεται ότι άσκηση ουσιαστικού δικαιώματος, που ανήκει στο δημόσιο δίκαιο, αποτελεί και η μέσω αναγκαστικής εκτελέσεως πραγμάτωση της απαίτησης του δανειστή (ΟλΑΠ 16/2006, ΑΠ 431/1981 ΝοΒ 30.413). Επομένως, λόγο της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ μπορεί να αποτελέσει και η αντίθεση της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτελέσεως στα αντικειμενικά όρια του άρθρου 281 ΑΚ και η εξ αυτού ακυρότητα της εκτελέσεως. Η αξίωση αναγκαστικής εκτέλεσης κατοχυρώνεται στο Σύνταγμα (20 Ι) ως θεμελιώδες ατομικό, δικονομικό δικαίωμα, αποτελεί συνταγματικά κατοχυρωμένη μορφή έννομης προστασίας για την παροχή της οποίας προσβάλλονται, επίσης, συνταγματικά κατοχυρωμένα ατομικά δικαιώματα του οφειλέτη, διότι στη στάθμιση των αγαθών που επιχειρεί ο νομοθέτης κρίνει αναγκαία και προέχουσα την ικανοποίηση του δανειστή. Από την άλλη πλευρά, όμως, διδάσκεται ορθά ότι τα μέτρα εκτέλεσης θα πρέπει να υπόκεινται και να ελέγχονται με βάση την αρχή της αναλογικότητας, η οποία απορρέει από τη διάταξη του άρθρου 25 παρ. Ι του Συντ. Η τελευταία αυτή αρχή είχε στο παρελθόν διαπλασθεί από τη θεωρία και τη νομολογία και εν τέλει απορρέει από τη ρητή συνταγματική διάταξη του άρθρου 25 παρ. 1 του Συντ., όπως αυτό ισχύει μετά τη συνταγματική αναθεώρηση του έτους 2001, με την οποία (διάταξη) απέκτησε και συνταγματικό ένδυμα η αρχή της τριτενέργειας των συνταγματικών δικαιωμάτων, τα όρια ισχύος των οποίων επεκτάθηκαν ρητά και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Η συνταγματική απαγόρευση καταχρήσεως του δικαιώματος καλύπτει, επομένως, πλήρως την ουσιαστικού δικαίου σχέση επισπεύδοντος δανειστή και οφειλέτη. Έτσι οι πράξεις εκτέλεσης που παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας θα πρέπει, υποστηρίζει η θεωρία, να κηρύσσονται άκυρες μετά από την άσκηση ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 281 του ΑΚ, η άσκηση του δικαιώματος απαγορεύεται, αν υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής, το δικαίωμα θεωρείται ότι ασκείται καταχρηστικά, όταν η συμπεριφορά του δικαιούχου που προηγήθηκε ή η πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε, κατά το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε, χωρίς κατά νόμο να εμποδίζουν τη γένεση ή να επάγονται την απόσβεση του δικαιώματος, καθιστούν μη ανεκτή τη

μεταγενέστερη άσκησή του, κατά τις περί δικαίου και ηθικής αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου, αφού τείνει στην ανατροπή κατάστασης που δημιουργήθηκε υπό ορισμένες ειδικές συνθήκες και διατηρήθηκε για πολύ χρόνο, με επακόλουθο να συνεπάγεται επαχθείς συνέπειες για τον υπόχρεο. Απαιτείται, δηλαδή, για να χαρακτηριστεί καταχρηστική η άσκηση του δικαιώματος, να έχει δημιουργηθεί στον υπόχρεο, από τη συμπεριφορά του δικαιούχου σε συνάρτηση και με εκείνη του υποχρέου, και μάλιστα ευλόγως, η πεποίθηση ότι ο δικαιούχος δεν πρόκειται να ασκήσει το δικαίωμά του. Απαιτείται, ακόμη, οι πράξεις του υπόχρεου και η υπ' αυτού δημιουργηθείσα κατάσταση, που συνεπάγεται ιδιαιτέρως επαχθείς για τον ίδιο επιπτώσεις, να τελούν σε αιτιώδη σχέση με την προηγούμενη συμπεριφορά του δικαιούχου. Μόνη η μακροχρόνια αδράνεια του δικαιούχου και όταν ακόμη δημιούργησε την εύλογη πεποίθηση στον υπόχρεο ότι δεν υπάρχει το δικαίωμα ή ότι αυτό δεν πρόκειται να ασκηθεί, δεν αρκεί, για να καταστήσει καταχρηστική τη μεταγενέστερη άσκηση αυτού, αλλά απαιτείται να συντρέχουν, προσθέτως, ειδικές συνθήκες και περιστάσεις, κυρίως από την προηγηθείσα συμπεριφορά του δικαιούχου και του υποχρέου, ενόψει των οποίων και της αδράνειας του δικαιούχου, η επακολουθούσα άσκηση του δικαιώματος, που τείνει στην ανατροπή της κατάστασης που έχει διαμορφωθεί, υπό τις ανωτέρω ειδικές συνθήκες και έχει διατηρηθεί για αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα, να εξέρχεται των υπό της ανωτέρω διάταξης διαγραφομένων ορίων. Η ειρημένη δε αδράνεια του δικαιούχου, που δεν είναι απαραίτητο να προκαλεί αφόρητες ή δυσβάστακτες για τον υπόχρεο συνέπειες, αφού αρκεί και η επέλευση δυσμενών απλώς για τα συμφέροντά του επιπτώσεων, πρέπει να υφίσταται επί μακρό χρονικό διάστημα, πλην ελάσσονα του για την παραγραφή του δικαιώματος, που προβλέπεται από τον νόμο, από τότε που ο δικαιούχος μπορούσε να ασκήσει το δικαίωμά του. Μόνο δε το γεγονός ότι η άσκηση του δικαιώματος, στη συγκεκριμένη περίπτωση, επιφέρει βλάβη, έστω και μεγάλη, στον οφειλέτη, δεν μπορεί να αποτελέσει κατάχρηση δικαιώματος, κατ' άρθρο 281 του ΑΚ, παρά μόνο αν το γεγονός αυτό μπορεί να συνδυαστεί και με άλλες περιστάσεις, ως λ.χ. όταν ο δανειστής δεν έχει συμφέρον στην άσκηση του δικαιώματος. Έλλειψη, όμως, συμφέροντος δεν μπορεί να υπάρχει, όταν ο δανειστής, ο οποίος έχει δικαίωμα από τη σύμβαση, αποφασίζει να εισπράξει την απαίτησή του, διότι τούτο αποτελεί δικαίωμα συνυφασμένο με τη διαχείριση της περιουσίας του, τον τρόπο της οποίας αυτός αποφασίζει, εκτός αν στη συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχει υπέρβαση και μάλιστα προφανής των αρχών της καλής πίστης, των χρηστών ηθών και του οικονομικού ή κοινωνικού σκοπού του

δικαιώματος (ΑΠ 1260/2024 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επίδειξη καταχρηστικότητας εμφανίζεται κυρίως εκ μέρους των πιστωτικών ιδρυμάτων (και πλέον των διαδόχων τους και των διαχειριστών των απαιτήσεων), τα οποία, αφού χορήγησαν αφειδώς και χωρίς έλεγχο πίστωση στον οφειλέτη, επιδιώκουν, μέσω της επιβολής αναγκαστικής κατάσχεσης σε βάρος του επίκεντρου των βιοτικών συμφερόντων του, έπειτα από την καθυστέρηση καταβολής ορισμένων μηνιαίων δόσεων, την ικανοποίησή τους σε περιόδους που εκείνος αδυνατεί να προβεί στην εκπλήρωση της υποχρέωσής του, εξαιτίας σοβαρών αιτιών, όπως π.χ. οικονομική κρίση, ανεργία, εμφάνιση έκτακτων περιστατικών, ήτοι, προβλημάτων υγείας στον ίδιο ή σε οικεία του πρόσωπα, εξαφανίζοντας έτσι οποιαδήποτε ελπίδα ανάκαμψής του. Η συμπεριφορά των τραπεζών σε τέτοιες περιπτώσεις αποτελεί περιφρόνηση της κατάστασης ανάγκης, στην οποία έχει περιέλθει ο οφειλέτης, ο οποίος αδυνατεί, χωρίς υπαιτιότητά του, να ανταπεξέλθει στην εκπλήρωση της υποχρέωσής του, ευρισκόμενος σε κατάσταση έλλειψης ρευστότητας και κινδυνεύει να υποστεί την ρευστοποίηση της περιουσίας του, χωρίς να του έχει δοθεί μία δεύτερη ευκαιρία για επίτευξη συμβιβαστικής λύσης. Εξάλλου, η ιδιαίτερη σχέση που συνδέει τους οφειλέτες με τα πιστωτικά ιδρύματα, η οποία χαρακτηρίζεται ως σχέση εμπιστοσύνης, το γνωστικό προβάδισμα που κατέχουν, καθώς και το στοιχείο εξάρτησης του πελάτη από αυτές, επιβάλλει την αρχή της καλόπιστης επιδίωξης των αξιώσεών τους και την προστασία των εννόμων συμφερόντων του οφειλέτη. Επομένως, αντί ο πιστωτής να προσφύγει στη δικαστική επιδίωξη των δικαιωμάτων του, μέσω της επιβολής αναγκαστικής κατάσχεσης σημαντικού περιουσιακού στοιχείου του οφειλέτη του, προκαλώντας του υπέρμετρη βλάβη, μπορεί, με βάση την καλή πίστη, η οποία υπάρχει στην σχέση του με τον οφειλέτη, ειδικά στην περίπτωση που ο δανειστής αποτελεί τραπεζικό ίδρυμα, να προτείνει μία βιώσιμη ρύθμιση, ιδίως σε περιπτώσεις που και ο οφειλέτης επιθυμεί την επίτευξή της. Η ρύθμιση αυτή θα πρέπει να διασφαλίζει την αξιοπρέπεια του υπερχρεωμένου οφειλέτη, ο οποίος βρίσκεται σε πραγματική αδυναμία εκπλήρωσης των υποχρεώσεών του, λαμβάνοντας υπόψη τις εύλογες δαπάνες διαβίωσής του και τα εισοδήματά του, αλλά και παράλληλα τη μη χειροτέρευση της έννομης θέσης του πιστωτή (ΜονΕφΑθ 315/2025 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, όπου περαιτέρω παραπομπές).

Από την εκτίμηση των νομίμως προσκομιζόμενων μετ' επικλήσεως εγγράφων καθώς και από όσα εξέθεσε προφορικά ο πληρεξούσιος δικηγόρος των αιτούντων, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, πιθανολογούνται τα ακόλουθα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει των από 18.04.2019 και 19.04.2019 αιτήσεων της, η αρχική πιστώτρια

πέτυχε την έκδοση των με αριθμούς

και αταγών Πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με τις οποίες οι οφειλέτες νυν αιτούντες, υποχρεώθηκαν, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, να καταβάλουν στην ίδια τα εις αυτές αναφερόμενα ποσά. Τις ανωτέρω διαταγές πληρωμής επέδωσε η καθ' ης η ανακοπή/η αίτηση αναστολής και ήδη εφεσίβλητη ανώνυμη εταιρεία διαχείρισης απαιτήσεων .....», με την ιδιότητα της διαχειρίστριας των απαιτήσεων της ως άνω τραπεζικής εταιρείας, δυνάμει των εδώ προσβαλλόμενων επιταγών προς εκτέλεση, επιτασσόμενης της πρώτης των αιτούντων να καταβάλλει ως ακολούθως:

Α) Δυνάμει της από **14-01-2025 Επιταγής προς εκτέλεση** που τέθηκε παρά πόδας αντιγράφου του πρώτου (Α') απογράφου εκτελεστού της με αριθμ. ιαταγής Πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (αριθμός απογράφου

1)Για επιδικασθέν κεφάλαιο το ποσό των σαράντα δύο χιλιάδων διακοσίων ενενήντα οκτώ ευρώ και τριών λεπτών (€ 42.298,03) με το νόμιμο επιτόκιο υπερημερίας από 7.11.2017 μέχρι την -πλήρη εξόφληση.

2)Για επιδικασθείσα δικαστική δαπάνη € 1.293.

3)Για λήψη απογράφου και αντιγραφικά δικαιώματα € 10,00,

4)Για σύνταξη παρούσης επιταγής € 215,5 και

5)Για παραγγελία προς επίδοση, καθώς και επίδοση της παρούσης €55,00,

Τα δε πιο πάνω κονδύλια με αριθμούς 273,4 & 5 με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από την επίδοση αυτής της επιταγής μέχρι την εξόφλησή της, Διαφορετικά σε περίπτωση μη πληρωμής θα επακολουθήσει αναγκαστική εκτέλεση της παρούσας οπότε θα πληρωθούν και € 50,00 για την παραγγελία προς εκτέλεση προς τον δικαστικό επιμελητή.

Β) Δυνάμει της από **14-01-2025 Επιταγής προς εκτέλεση** που τέθηκε παρά πόδας αντιγράφου του πρώτου (Α') απογράφου εκτελεστού της με αριθμό Διαταγής Πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (αριθμός απογράφου), που επιδόθηκε στις 16.01.2025:

«1)Για επιδικασθέν κεφάλαιο το ποσό των πενήντα τεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων εβδομήντα έξι ευρώ και πενήντα λεπτών (€ 54.576,50) με το νόμιμο επιτόκιο υπερημερίας από 7.11.2017 μέχρι την πλήρη εξόφληση.

2)Για επιδικασθείσα δικαστική δαπάνη € 1.669,00.

3)Για λήψη απογράφου και αντιγραφικά δικαιώματα € 10,00

4) Για σύνταξη παρούσης επιταγής € 278,16 και

5) Για παραγγελία προς επίδοση, καθώς και επίδοση της παρούσης € 55,00,

Τα δε πιο πάνω κονδύλια με αριθμούς 2,3,4 & 5 με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από την επίδοση αυτής της επιταγής μέχρι την εξόφλησή της. Διαφορετικά σε, περίπτωση μη πληρωμής θα επακολουθήσει αναγκαστική εκτέλεση της παρούσας οπότε θα πληρωθούν και € 50,00 για την παραγγελία προς εκτέλεση προς τον δικαστικό επιμελητή».

Περαιτέρω, δυνάμει τη έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών,), κατασχέθηκε αναγκαστικά η κάτωθι περιγραφόμενη αυτοτελής, ανεξάρτητη, διακεκριμένη, οριζόντια ιδιοκτησία, ιδιοκτησίας της πρώτης των αιτούντων, κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή, κατά ποσοστό 100% και συγκεκριμένα, το δικαίωμα πλήρους κυριότητας σε ποσοστό 100% μιας αυτοτελούς ανεξάρτητης, διακεκριμένης οριζόντιας ιδιοκτησίας – διαμερίσματος του ισογείου ορόφου, επιφανείας 110,50 τ.μ., οικοδομής κτισμένης επί αγροτεμαχίου άρτιου και οικοδομήσιμου κατά παρέκκλιση εκτάσεως 2.892,30τ.μ και κατά μεταγενέστερη καταμέτρηση 2.908,00τ.μ. που βρίσκεται στη Δημοτική Κοινότητα και Ενότητα του ής, της , της Περιφέρειας Αττικής και ειδικότερα στη θέση αι επί ανωνύμου οδού. Το ως άνω αγροτεμάχιο, κατά τον τίτλο κτήσης, βρίσκεται ις κτηματικής περιφέρειας της κοινότητα , εκτός σχεδίου αλλά εντός ζώνης οικισμού της πιο πάνω κοινότητας, είναι άρτιο και οικοδομήσιμο κατά παρέκκλιση, έχει έκταση 2.892,30 τ.μ. και εμφαίνεται με τα περιμετρικά αλφαβητικά στοιχεία ο από τοπογραφικό διάγραμμα του πολιτικού μηχανικού με την πάνω σε αυτό δήλωση του Ν. 651/1977 και Ν. 1337/1983 του πιο πάνω μηχανικού με ημερομηνία 8/10/2002) που είναι προσαρτημένο στην ράξη σύστασης οριζόντιας ιδιοκτησίας της συμβολαιογράφου. Το ανωτέρω ακίνητο της πρώτης των αιτούντων, με εκτίθεται σε δημόσιο αναγκαστικό πλειστηριασμό με ηλεκτρονικά μέσα (ηλεκτρονικός πλειστηριασμός), ο οποίος θα διενεργηθεί μέσω της ιστοσελίδας www.eauction.gr που ανήκει στην κυριότητα του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου και Δωδεκανήσου, ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών κατοικοεδρεύουσας στην Αθήνα επί της οδού

! ή σε περίπτωση κωλύματός της, ενώπιον του νόμιμου αναπληρωτή της, την ογδόην (8ην) του μηνός Ιουλίου, του έτους 2026, ημέρα Τετάρτη και από ώρες 10.00 έως 12.00 μεσημβρινή και τιμή πρώτης προσφοράς κατά την έναρξη του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού κατ' άρθρο 995 παρ. 1, εδ. 4 ΚΠολΔ, την εμπορική αξία του ακινήτου, όπως αυτή προσδιορίστηκε δυνάμει της Έκθεσης Εκτίμησης της εκτιμητικής εταιρείας ακινήτων με την επωνυμία .», εγγεγραμμένη στο Μητρώο Πιστοποιημένων Εκτιμητών-Νομικά Πρόσωπα του Υπουργείου Οικονομικών την οποία συνυπογράφουν πιστοποιημένη εκτιμήτρια, εγγεγραμμένη στο Μητρώο Πιστοποιημένων Εκτιμητών του Υπουργείου Οικονομικών και η πιστοποιημένη εκτιμήτρια, εγγεγραμμένη στο Μητρώο Πιστοποιημένων Εκτιμητών του Υπουργείου Οικονομικών , σύμφωνα με το άρθρο σε συνδυασμό με. το υπ' υ δημοσιεύθηκε στ , ήτοι το ποσό των **116.000,00€.** Η αιτούσα άσκησε νόμιμα και εμπρόθεσμα την από 08.01.2026 ανακοπή, κατ' άρθρο 933 ΚΠολΔ, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ζητώντας την ακύρωση της προαναφερόμενης έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης, για τους εκεί αναφερόμενους λόγους. Επί της ανακοπής αυτής εκδόθηκε η ήδη προσβαλλόμενη με την εκκρεμή έφεση με αριθμ απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών), με την οποία αυτή (η ανακοπή) απορρίφθηκε στο σύνολό της.

Με τον *πέμπτο* λόγο της εκκρεμούς έφεσής της, με τον οποίο η νυν αιτούσα-εκκαλούσα-ανακόπτουσα επαναφέρει τον πέμπτο λόγο της κατ' άρθρο 933 ανακοπής της, ο οποίος απορρίφθηκε ως μη νόμιμος με την εκκαλουμένη απόφαση και στον οποίο αναφέρεται η ένδικη αίτηση, ισχυρίζεται ότι, η αντίδικος, παντελώς καταχρηστικά, κοινοποίησε τις προσβαλλόμενες επιταγές προς πληρωμή και επέβαλε την αναγκαστική κατάσχεση εις βάρος της ακίνητης περιουσίας της (της πρώτης αιτούσας) μολονότι, η ίδια (η πρώτη ανακόπτουσα/αιτούσα/εκκαλούσα) επεδίωξε, με τη με αίτηση των άρθρων 8 παρ. 1 και 29 παρ. 1 του Ν. 4738/2020 στην Ηλεκτρονική Πλατφόρμα Εξωδικαστικού Μηχανισμού Ρύθμισης Οφειλών, τη διευθέτηση των απαιτήσεων της καθ' ης, πλην όμως η τελευταία ουδέποτε απέστειλε ή ενέκρινε τη σχετική σύμβαση αναδιοργάνωσης σημειώνοντας στους λόγους απόρριψης: «*Ιστορικό αντισυναλλακτικής συμπεριφοράς*».

Αποτέλεσμα των ανωτέρω ήταν, η διάδικος να προσχωρήσει σε σύμβαση αναδιοργάνωσης μόνο προς το Ελληνικό Δημόσιο, υπογράφοντας τη σχετική ρύθμιση μόνο με αυτό και επομένως, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, με την ως άνω κρίση του, έσφαλε ως προς την ερμηνεία του νόμου και την εκτίμηση των αποδείξεων.

Σύμφωνα με όσα προεκτέθηκαν, η εν λόγω ανεπιτυχής έκβαση της διαπραγματευτικής αυτής προσπάθειας της αιτούσας οφείλεται στην απροθυμία της καθ' ης να συνεργαστεί, η οποία ενώ είχε την ευχέρεια, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του ως άνω νόμου, να καταθέσει πρόταση ρύθμισης προς την αιτούσα, δεν προέβη σε τέτοιου είδους ενέργεια, αλλά αντιθέτως περιορίστηκε σε μία συνοπτική αιτιολογία απόρριψης της αίτησης, αποστερώντας έτσι την οφειλέτρια και από τη δυνατότητα να υποβάλει άμεσα εκ νέου αίτημα στην πλατφόρμα της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους (Ε.Γ.Δ.Ι.Χ) προκειμένου να υπαγάγει την οφειλή της σε εξωδικαστική ρύθμιση και μάλιστα υπό τις ευνοϊκότερες για αυτή ισχύουσες ρυθμίσεις των άρθρων 182επ. του Ν. 5193/2025 που, μεταξύ άλλων, υποχρεώνουν τον πιστωτή να υποβάλει έγγραφη πρόταση ρύθμισης στον οφειλέτη προ του πλειστηριασμού, καθόσον θα έπρεπε να παρέλθει χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του έτους (άρθρο 7§3περ. δ' του Ν. 4738/2020) από την ολοκλήρωση της διαδικασίας -χωρίς περαιτέρω να πιθανολογείται, από τα προσκομιζόμενα ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, αποδεικτικά στοιχεία, ότι η αιτούσα πληροί τα κριτήρια του άρθρου 14§3 του Ν. 4738/2020, ώστε κατ' εξαίρεση, παρά τη μη παρέλευση του δωδεκαμήνου, κατ' εφαρμογή του άρθρου 185 του Ν. 5193/2025, να είχε αυτή το δικαίωμα υποβολής νέας αίτησης εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του εν λόγω νόμου (11.04.2025). Η δικονομική αυτή συμπεριφορά της καθ' ης η αίτηση, η οποία αρνήθηκε να συνεργαστεί, μη προτείνοντας στην αιτούσα, που είχε εκδηλώσει την επιθυμία της να ρυθμίσει την οφειλή της, μία προσήκουσα και βιώσιμη λύση ρύθμισης και οριστικής διευθέτησης αυτής, αποστερώντας τη και από τη δυνατότητα επανυποβολής αίτησης εξωδικαστικής ρύθμισης, των οφειλών της για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, τελώντας εν γνώσει των οικονομικών της στοιχείων τα οποία έκρινε ανεπαρκή για να συμμετάσχει στη διαδικασία ρύθμισης διά του εξώδικου μηχανισμού, αλλά επέλεξε να ικανοποιηθεί μόνο διά μέσου της αναγκαστικής εκτέλεσης, υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη, ο οικονομικός και κοινωνικός σκοπός του δικαιώματος και καθιστά μη ανεκτή την άσκησή του, κατά τις περί δικαίου και ηθικής αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου, και πιθανολογείται ότι θα κριθεί καταχρηστική, με συνέπεια την ακυρότητα της διαδικασίας της

αναγκαστικής εκτέλεσης. Επομένως, πιθανολογείται ως ουσία βάσιμος ο πέμπτος λόγος της ασκηθείσας έφεσης που εκκρεμεί προς εκδίκαση, καθ' ό μέρος αυτή βάλλει κατά της ως άνω έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης. Περαιτέρω, στην προκείμενη περίπτωση πιθανολογείται ανεπανόρθωτη βλάβη της αιτούσας, από τη συνέχιση της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης και τον επικείμενο πλειστηριασμό του ακινήτου της, το οποίο αποτελεί την πρώτη και μοναδική κατοικία της, διότι θα δημιουργηθούν με τον πλειστηριασμό οριστικές καταστάσεις, που θα είναι εξαιρετικά δυσχερές να επανορθωθούν, ακόμη και εάν ακυρωθεί ο πλειστηριασμός.

Κατά συνέπεια, εφόσον πιθανολογείται η ευδοκίμηση της εκκρεμούς έφεσης, η ένδικη αίτηση αναστολής πρέπει να γίνει δεκτή, ως προς την πρώτη των αιτούντων, ως ουσιαστικά βάσιμη, παρελκομένης της εξέτασης των λοιπών λόγων της έφεσης και να ανασταλεί η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης που επισπεύδεται σε βάρος της αιτούσας, δυνάμει

έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών

μέχρι να εκδοθεί οριστική απόφαση επί της από 26.06.2026 έφεσης

, ενώπιον του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών, ενώ ως προς τους δεύτερο και τρίτο των αιτούντων, η ένδικη αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη. Τέλος, δικαστικά έξοδα σε βάρος των αιτούντων, κατ' άρθρο 84 παρ. 2 εδ. τελ. Ν. 4194/2013 «Κώδικας Δικηγόρων», δεν επιδικάζονται, διότι η καθ' ης, λόγω της ερημοδικίας της, δεν υποβλήθηκε σε τέτοια.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της καθ' ης η αίτηση, την από 26.06.2026 με

αίτηση αναστολής.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση, ως προς την πρώτη των αιτούντων.

ΑΝΑΣΤΕΛΛΕΙ τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης που επισπεύδεται εις βάρος της πρώτης αιτούσας, δυνάμει της **έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας** του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών και δη **τη διενέργεια του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού**, ενώπιον της ειδικά πιστοποιημένης επί του πλειστηριασμού υπαλλήλου, Συμβολαιογράφου Αθηνών κατοικοεδρεύουσας στην επί της **λίου 2026, ημέρα Τετάρτη και από ώρες 10.00 έως 12.00 μεσημβρινή**, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της από

26.06.2026 έφεσης με **ένδικου μέσου** , που εκκρεμεί ενώπιον του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση, ως προς τους δεύτερο και τρίτο των αιτούντων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις **6 Ιουλίου 2026**, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των παραστάντων δικηγόρων.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Ακριβές αντίγραφο
Θεωρήθηκε
Για τη νόμιμη σήμανση
Αθήνα 6/7/2026
Η Γραμματέας

ΕΥΓΕΝΙΑ ΚΑΛΛΙΝΤΕΡΗ